

Sygn. akt I C 458/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Wesołowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Schick

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2017 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa K. z siedzibą we W.

przeciwko D. K.

o zapłatę 5 928,50 zł

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa K. z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego D. K. kwoty 5 928,50 zł z odsetkami i kosztami w uzasadnieniu podając, iż posiada względem pozwanego wierzytelność będącą niespłaconym długiem, który to dług powód nabył od firmy udzielającej kredytów na odległość.

Pozwany nie stawiał się na rozprawie nie wdał się w spór mimo, iż o terminie posiedzenia został zawiadomiony, a zawiadomienie odebrał osobiście.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 28 września 2015 roku pozwany D. K. zamieszkały w K. ul. (...) zawarł z firmą (...) Sp. z o.o., S. z siedzibą we W. umowę pożyczki numer (...), mocą której otrzymał od pożyczkodawcy środki pieniężne w wysokości 5 000 zł. Strony uzgodniły, iż spłata pożyczki nastąpi w trzydziestu sześciu równych ratach miesięcznych, koniec spłat 28.IX.2018r. Zgodnie z umową na całkowity koszt pożyczki składają się: odsetki umowne, które wynoszą 808,77 zł oraz opłata operacyjna wynosząca 6 250 zł.

Dowód:

- umowa pożyczki k. 14 – 17 akt.
- potwierdzenie dokonania przelewu k. 34 akt.

Umową przelewu wierzytelności z dnia 18.XI.2015r., pożyczkodawca przelał na stronę powodową zaległość z umowy pożyczki na łączną kwotę 5928,50 zł.

Dowód:

- umowa przelewu wierzytelności k. 18- 20 akt,

- załączniki do umowy przelewu k. 31- 32 akt,
- wyciąg z ksiąg funduszu k. 33 akt.

Udzielający pożyczki oraz nabywca wierzytelności wzywali pożyczkobiorcę do spłaty zaległości.

Dowód:

- k. 36- 39 akt.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako nieudowodnione podlega oddaleniu. Na wstępnie należy zauważyć, że udzielający kredytu bank albo instytucja parabankowa ma prawo oczekiwać, godziwego zysku z tytułu udzielonego kredytu. Powszechnie obowiązujące przepisy kodeksu cywilnego uznają za takie godziwe wynagrodzenie prawo domagania się odsetek od udzielonego kapitału w wysokości godziwej regulowanej przepisami ustawowymi powszechnie obowiązującymi. W niniejszej sprawie uzgodnione przez strony odsetki zbliżone poziomem do odsetek maksymalnych nie budzą najmniejszej wątpliwości.

Zgodnie z ustawą o kredycie konsumenckim Dziennik Ustaw 126 poz. 715 z 12.V.2011r., z późn. zmianami pozaodsetkowe maksymalne kwoty kosztów kredytu są ograniczone przepisem art 36a, który wskazuje wzór matematyczny maksymalnych kwot. Wzór ten jak podniesiono wyżej, ustala **maksymalną a nie powszechnie obowiązującą** wysokość kosztów dodatkowych. Zamieszczony w ustawie wzór nie może stanowić sposobu obejścia przepisów o odsetkach maksymalnych przez dodawanie do kwot spłaty bliżej nie uzasadnionych i z niczego nie wynikających dodatkowych obciążeń.

Pożyczkodawca udzielając kredytu w wysokości 5 000 zł i pobierając od tej kwoty odsetki w wysokości 800 zł nie może doliczać do kwoty spłat dalszych 6 250 zł tylko dlatego, że z wzoru zawartego w art. 36a cyt. wyżej ustawy taka kwota odnośnie tej pożyczki może być wyliczona.

Pozaodsetkowe koszty kredytu udzielający kredyt musi szczegółowo wymienić w umowie podając podstawę obciążenia nimi pożyczkobiorcy, w przeciwnym bowiem razie instytucja parabankowa „chce” otrzymać 12 000 zł z pożyczonych 5 000 zł. Tego typu zabieg pod żadnym pozorem nie może korzystać z ochrony prawnej w demokratycznym państwie prawnym.

Mając powyższe na uwadze Sąd przyjął, z wysokości dochodzonej pozwem kwoty, iż pozwany spłacił kwotę główną pożyczki i umowne odsetki, a co za tym idzie wywiązał się z racjonalnie rozumowanego swojego zobowiązania. Gdyby strona powodowa w umowie z dnia 28.IX.2015r., szczegółowo określiła co składa się na opłaty operacyjne w chwili obecnej można by było rozważać, czy jakaś ich część nie jest powodowi należna.

W warunkach niniejszej sprawy okoliczność powyższa nie zachodzi, a co za tym idzie nie sposób na materialne zaoferowanym przez stronę powodową ustalić czy jakakolwiek część opłaty operacyjnej powodowi się należy.

Z uwagi na fakt, iż pozwany nie wdał się w spór - wyrok ma charakter zaoczny.